

ΑΝΑΡΧΙΚΕΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ ΚΑΙ
ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ,
Αναφορικά με τον
πόλεμο στην Ουκρανία
και τους εξεγερσιακούς
αφορμαλιστές
αναρχικούς

συνεισφορές στην συζήτηση για την
αφορμαλιστική εξεγερσιακή
αναρχική τάση

ΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

Αναφορικά με τον πόλεμο στην Ουκρανία και τους εξεγερσιακούς αφορμαλιστές αναρχικούς

Υπάρχουν ήδη πολλές αναλύσεις, διακηρύξεις και επίσης προτάσεις από πλευράς των αναρχικών (οί-ές) ώστε να συγκεκριμενοποιηθεί μια κάποια μορφή κινητοποίησης και να αντιπαρατεθούμε έτσι στο πόλεμο που έκανε να ξεσπάσει η ρωσική πλουτοκρατία προς ζημιά όλων των πληθυσμών που είναι εξαναγκασμένοι να ζουν μέσα στα σύνορα του ουκρανικού κράτους. Ξεκινούν από την απόφαση του Ουκρανών συντρόφων να συστήσουν μια “Επιτροπή αντίστασης”(ένας μάχιμος σχηματισμός που συγκροτείται από αναρχικούς, αντιεξουσιαστές και αντιφασίστες μαχητές) ως τμήμα των τοπικών μονάδων άμυνας, μιας πολιτοφυλακής που με τη σειρά της συγκροτείται από πολίτες και προωθείται από πλευράς της κυβέρνησης και του ουκρανικού στρατού¹, φτάνοντας μέχρι την πρόταση διεθνούς κινητοποίησης ώστε να μεταβούν άοπλοι μέσα στην επικράτεια του ουκρανικού κράτους και να αντιπαρατεθούν ειρηνικά στους βομβαρδισμούς²...

Οι προηγούμενες αναλύσεις των αναρχικών αναφορικά με την αρχή της σύγκρουσης, επιτυγχάνουν συχνά να δώσουν ένα συνολικό ρεαλιστικό πανόραμα των συμφερόντων πάσης φύσεως -οικονομικών και στρατηγικών σε πολιτικο-στρατιωτικό επίπεδο-που αποσαφηνίζουν πως οι εύθραυστες διεθνείς ισορροπίες που ακολούθησαν την κατάρρευση του συστήματος του υπαρκτού σοσιαλισμού, αποτελούν τη μακραίωνα επανάληψη της εσωτερικής σύγκρουσης μεταξύ , των διαφόρων ομάδων εξουσίας οι οποίες κυριαρχούν στους κόλπους των επιμέρους

- 1 Βλέπε το pdf «Συνέντευξη: οι αναρχικοί και ο πόλεμος στην Ουκρανία», πριν αυτό το κείμενο και την εισαγωγή σε αυτήν (έγγραφο που μας αποστάληκε πριν από δέκα ημέρες και για το οποίο ευχαριστούμε τους συντρόφους και τις συντρόφισσες), είτε το link, που αναπαράγουμε επίσης εδώ ακολούθως, από την ισπανική εφημερίδα El Pais, όπου στο άρθρο επισυνάπτεται το βίντεο της συνέντευξης.
- 2 Βλέπε το κείμενο «Ας σταθούμε εμπόδιο στο πόλεμο», υπογραφή «Σικελές αντιμιλιταρίστριες», δημοσιευμένο, μεταξύ άλλων, στον ιστότοπο « Il rovescio: χρονολογία της κατάστασης έκτακτης ανάγκης».

κρατών, της σύγκρουσης μεταξύ των πολιτικο-οικονομικών συμμαχιών που από φορά σε φορά ταρακουνούν τα θεμέλια των εύθραυστων συνθηκών της «ειρήνης» με στόχο την παγκόσμια ηγεμονία³ -συγκρούσεις οι οποίες φυσικά ρίχνουν μέσα στη σφαγή, την εξαθλίωση και τις ανείπωτες δοκιμασίες, άλλοτε έμμεσα και άλλοτε άμεσα, τους ανθρώπινους πληθυσμούς του πλανήτη. Όμως, παρόλα αυτά, όπως (σχεδόν) συμβαίνει πάντα, οι αναρχικοί δεν αποδεικνύουν κατά κανένα τρόπο ότι είναι έτοιμοι να αντιμετωπίσουν τη πραγματικότητα με συγχρονισμένο τρόπο, και αν όχι οτιδήποτε άλλο απαλλαγμένο τουλάχιστο από αυτές τις ξεκάθαρα αντιφατικές στιγμές όπως, για παράδειγμα, από τη μια πλευρά την επιλογή να ενισχύσουν και να χρησιμοποιήσουν τους εξοπλισμούς του αμυνόμενου κράτους, και από την άλλη, να αντιμετωπίσουν με «γυμνό στήθος» και οικειοθελώς τους βομβαρδισμούς, αν όχι και άλλα πράγματα, του στρατού εισβολής, στοχεύοντας ίσως να τον μεταπέσουν απέναντι σε ακόμη μεγαλύτερες σφαγές για να το σκεφτεί ενδεχομένως λιγάκι καλύτερα και να μην κάνει χρήση των όπλων!

Εδώ και εκεί, μέσα σε αυτές τις αναλύσεις των αναρχικών, υπάρχουν φυσικά φωτεινές σκέψεις που αφήνουν να αναδυθούν ορισμένες αναμφισβήτητες αλήθειες: όπως είναι η περίπτωση της διαπίστωσης ότι το υποτιθέμενο «εθνικό» κράτος δεν συμπίπτει σε καμία περίπτωση με τις εθνότητες που είναι εξαναγκασμένες να ζουν εντός των συνόρων του-πράγμα που ισχύει επίσης για την Ουκρανία, δεδομένου ότι κάνουμε μια πολύ συγκεκριμένη και όχι αφηρημένη συζήτηση.

Πράγματι, διαπιστώνεται επίσης εκ παραδρομής, ότι οι περιοχές του Ντονμπάς κατοικούνται από ρωσόφωνους πληθυσμούς ή και διαφαίνεται ακόμη, πολύ γενικόλογα, ότι εξακολουθούν να δραστηριοποιούνται σήμερα μέσα σε αυτές τις περιοχές όπως και κατά το παρελθόν (και στην υπόλοιπη επικράτεια του ουκρανικού κράτους), εντελώς ανεμπόδιστα, ναζιστικοί στρατιωτικοί σχηματισμοί οι οποίοι ενσωματώθηκαν σε τελική ανάλυση μέσα στον τακτικό ουκρανικό στρατό (όπως και οι ταγματασφαλίτες κάποτε στον εθνικό ελληνικό στρατό), εξοπλιζόμενοι από το ουκρανικό κράτος και από τις διάφορες «δυτικές δυνάμεις», αν όχι και απευθείας από το ίδιο το NATO. [Μάλιστα, το ξέμωφο, όσο αφορά την περίπτωση του NATO, είναι ότι τωρινός γενικός του γραμματέας, ο Νορβηγός Στόλτεμπεργκ, ήταν πρωθυπουργός της χώρας τη χρονική περίοδο της αιματηρής σφαγής 80 και πλέον πολιτών, το 2011, από πλευράς του ναζιστή Μπρέιβικ ο οποίος συνελήφθη και καταδικάστηκε για την υπόθεση αυτή.

Η κατά το δοκούν εργαλειώδη χρήση είτε της ναζι-φασιστικής ιδεολογίας (ως σκιάχτρο) είτε των ναζι-φασιστών καθαυτών ως χρήσιμοι εργατικοί δυναμικοί για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων της ταξικής κυριαρχίας και

3 Βλέπε την παρέμβαση «Αποκάλυψη ή εξέγερση», ιδιαίτερα το τρίτο μέρος, στον ιστότοπο il rovescio.

της εκμετάλλευσης από πλευράς του κράτους, ανεξαρτήτως της ιδεολογικής του επίχρυσης, αποτελούν πλέον ιστορικά φαινόμενα πολλαπλώς επιβεβαιωμένα.

Έτσι που για άλλη μια φορά τώρα, ο πόλεμος της Ουκρανίας και η μαζική και όχι πλέον η επιλεκτική σφαγή των ανθρώπινων πληθυσμών από πλευράς των στρατιωτικών μηχανισμών των κρατών εκατέρωθεν, εξυπηρετώντας αποκλειστικά τα ληστρικά συμφέροντα στενών μειοψηφικών κλικών εξουσίας, βαπτίζεται αφενός «πόλεμος για την υπεράσπιση των αρχών της φιλελεύθερης δημοκρατίας», σύμφωνα με τον ακαταμάχητο συνταγματολόγο και τιμητή των προνομίων της ντόπιας αστικής τάξης [γνωστότερης και ως ΛΜΑΤ(λούμπεν μεγαλοαστική τάξη)] E. Βενιζέλο και αφετέρου, βαπτίζεται επίσης «πόλεμος που μεταξύ των άλλων θα είχε και το στόχο της αποναζιστικοποίησης της Ουκρανίας», σύμφωνα πάντα με τον τιμητή των πατριωτικών ιδανικών του Στάλιν και άλλο τόσο απολυταρχικό ηγέτη Β.(Ρας)Πούτιν].

Παρόλες αυτές τις αλήθειες, οι αναρχικοί δεν έβγαλαν τα οφειλόμενα συμπεράσματα και τις συνέπειες κατά το παρελθόν, ως εκ τούτου τώρα επαναλαμβάνουν έναν διεθνισμό μονάχα στα λόγια για να εφησυχάσουν έτσι τη συνείδησή τους, δηλώνοντας ότι η παρέμβασή τους δεν γίνεται φυσικά προς όφελος των κρατών(σε σύγκρουση ή όχι μεταξύ τους), αλλά αντίθετα προς όφελος των πληθυσμών, ή και σε συγκεκριμένες περιπτώσεις των εκμεταλλεζόμενων τάξεων-σε κάθε περίπτωση αντιστοιχίζοντας τους με τις δε (πληθυσμούς με «εκμεταλλεζόμενες τάξεις») μέσα στο ίδιο καζάνι κατηγοριοποίησης όπου, οι ενδεχόμενες διαφορές ή οι ιδιαιτερότητες-της γλώσσας, της ιστορίας, του υλικού πολιτισμού, των ταξικών σχέσεων-εξαφανίζονται, ή διαφορετικά δεν λαμβάνονται επαρκώς υπόψη, έτσι ώστε να αντιμετωπιστεί η πραγματικότητα των γεγονότων και όχι μονάχα τα ιδεολογικο-κατηγοριοποιητικά σχήματα.

Σε κάθε περίπτωση όμως, οποιοδήποτε δρόμο και αν ακολουθήσουν οι αναρχικοί μέσα σε μια παρόμοια κατάσταση και με παρόμοιες προοπτικές: είτε αυτόν της συνεισφοράς με «τα όπλα στο χέρι», είτε αυτόν που τάσσεται αποφασιστικά υπέρ ενός «ειρηνικού-μη βίαιου» τρόπου-το τελικό αποτέλεσμα δεν μπορεί, για μια ακόμη φορά, να είναι διαφορετικό από την ενίσχυση και την περαιτέρω ενδυνάμωση των κρατών, νέων και παλιών, που θα πετύχει μια καινούρια εύθραυστη ισορροπία (τοπικού ή διεθνούς χαρακτήρα) του κυρίαρχου συστήματος του κεφάλαιου-κράτους. Ένας νέος φαύλος κύκλος.

Επιβάλλεται, σε αυτό το σημείο, να αναρωτηθούμε σε ποιο ακριβώς πράγμα οι αναρχικοί αποδεικνύονται ελλειμματικοί, ώστε να προσπαθήσουμε να προσπεράσουμε αυτά τα όρια και τις προοπτικές, χωρίς φυσικά να τρέφουμε τη ψευδαίσθηση ότι είναι εφικτό να ανακτήσουμε όλα όσα δεν κάναμε (ή δεν θελήσαμε να κάνουμε) στο μακρινότερο ή το πρόσφατο παρελθόν. Και προς αποφυγή ενδεχομένων παρεξηγήσεων, οι σκέψεις μου αυτές και το ερέθισμά τους, απευθύνονται, όχι γενικά στους «αναρχικούς», αλλά συγκεκριμένα προς

τους συντρόφους και τις συντρόφισσες της αναρχικής εξεγερσιακής και αφορμαλιστικής τάσης, ή διαφορετικά του αναρχισμού της δράσης όπως κάποιιοι άλλοι αρέσκονται να τον αποκαλούν. Και δεν είναι φυσικά άλλο τόσο τυχαίο ότι αυτές οι σκέψεις και τα κείμενα που ακολουθούν και θα ακολουθήσουν, έρχονται σε γνώση των συντρόφων και των συντροφισσών στον ιστότοπο των «Αναρχικών αλληλογραφιών».

Έχουν περάσει σχεδόν τρεις δεκαετίες από την πρώτη διατύπωση της πρότασης για μια αναρχική εξεγερσιακή αφορμαλιστική Διεθνή, και ακολούθως άλλες προτάσεις διατυπώθηκαν και έδρασαν μέσα στην πραγματικότητα, όλες τους κομίζοντας κάτι περισσότερο από πριν στο συνολικό πλούτο της αποσκευής του κινήματος.

Δεν είναι εδώ ο τόπος για να σκάσουμε βαθύτερα μέσα στις ουσιαστικές διαφορές των διαφόρων αστερισμών που συναποτελούν τον αναρχικό εξεγερσιακό αφορμαλιστικό γαλαξία, ό ίδιος αυτός ιστότοπος (Αναρχικές αλληλογραφίες) δίνει έμφαση σε τουλάχιστο ορισμένες από αυτές τις στιγμές!

Όπως όμως έχει ήδη επισημανθεί, και είναι σκόπιμο να επαναληφθεί, η προσπάθεια να κατευθυνθούν τουλάχιστο μέρος των ενεργειών που οι διάφορες συνιστώσες αυτής της τάσης διαθέτουν, προς μια Διεθνή η οποία μετουσιώνεται και άρα δρα μέσα στην πραγματικότητα, δεν θα πρέπει να εκληφθεί, κατά κανένα απολύτως τρόπο, ως μια ακύρωση (ομογενοποίηση) των θεωρητικο-πρακτικών διαφορών, αλλά αντίθετα ως εμπλουτισμός της κάθε επιμέρους συνιστώσας αναφορικά με τα οφέλη που θα μπορούσαν να προκύψουν για αυτή μέσω της επαφής της με διαφορετικές καταστάσεις και συνθήκες, είτε αυτό το πράγμα αφορά τους σχεδιασμούς (ή τα επιμέρους σχέδια), είτε αφορά τα εργαλεία (θεωρητικο-αναλυτικά και υλικά), είτε τέλος τις εμπειρίες και τις γνώσεις.

Δεν πρόκειται, κατά συνέπεια, να δώσουμε χώρο σε μια καινούρια οργανωτική δομή, σε κάποια εγγεγραμμένη και καθορισμένη μέσα στο χώρο και στο χρόνο οντότητα, αλλά αντίθετα πρόκειται να συνεχίσουμε να ενεργοποιούμε ένα «χώρο-χρόνο» γνωριμίας, ανταλλαγής, συζήτησης, κοινωνικοποίησης και επίσης, γιατί όχι, μιας ευκαιρίας αναζήτησης της αγωνιστικής συγγένειας.

Μέσα στην «πρόταση για ένα νέο αναρχικό μανιφέστο», σε ένα συγκεκριμένο σημείο δίνεται έμφαση επάνω στην αναγκαιότητα, για κάθε επιμέρους αναρχική πραγματικότητα, να γειωθεί μέσα στο χώρο τον οποίο δρα!⁴ Αυτό σημαίνει μια προσπάθεια στη κατεύθυνση της φυσικογεωγραφικής, οικονομικής, δομικής γνώσης του συγκεκριμένου χώρου, αλλά επίσης και του πληθυσμού που τον κατοικεί, της ιστορίας, του πολιτισμού του καθώς και των θεμελιωδών στοιχείων που τον καθιστούν μια «ιδιαιτέρη ανθρώπινη κοινότητα».

4 Βλέπε «Σκέψεις αναφορικά με τον αναρχικό, εξεγερσιακό, αφορμαλιστικό και διεθνιστικό γαλαξία: Για ένα νέο αναρχικό μανιφέστο» (Σε πολλές γλώσσες, με το οποίο εγκαινιάζεται ο τωρινός ιστότοπος: «Αναρχικές αλληλογραφίες», «Corrispondenzeanarchiche. Wordpress.com»). σελ.22.

Όλα αυτά προκειμένου να δημιουργηθεί μια διευρυμένη αντίληψη της πραγματικότητας μέσα στην οποία επιχειρούμε ώστε να προκαταβάλουμε, διαμέσου της γνώσης της, τις περιόδους της κρίσης, της έστω και στιγμιαίας ρήξης της στασιμότητας που οφείλεται στην ειρηνική συνύπαρξη με το κυρίαρχο καθεστώς, για να είμαστε έτοιμοι εκ των προτέρων να δράσουμε και να αντιδράσουμε, ενδεχομένως και με τη συμμετοχή αυτών των τμημάτων του πληθυσμού τα οποία θεωρούμε ότι είναι περισσότερο ευαίσθητα αναφορικά με τα προτάγματα μας.

Η αντίστοιχη επιχειρησιακή δράση μιας αναρχικής Διεθνούς εννοούμενης με αυτό το τρόπο, θα ενδυνάμωνε, χωρίς περιθώριο αμφιβολίας, τους αγώνες εκείνων των αναρχικών καταστάσεων που δρουν ήδη μέσα σε αυτά τα κοινωνικά πλαίσια, με άμεσο τρόπο, φροντίζοντας να μετουσιώσει στη πράξη ολόκληρο το πλούτο που προκύπτει από την ταυτόχρονη συνεισφορά πολυποίκιλων ενεργειών.

Οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες που ήδη έδρασαν μέσα σε συγκεκριμένες γεωγραφικές πραγματικότητες και που ανέπτυξαν κατά συνέπεια συγκεκριμένες σχέσεις με τους κατοίκους μιας περιοχής, βρίσκοντας επίσης χρήσιμη υποστήριξη με όλους τους όρους αναφορικά με τις άμεσες ανάγκες, από πλευράς του διεθνούς αναρχικού κυκλώματος που στο μεταξύ κατέστη επιχειρησιακό, θα μπορούν έτσι να προτείνουν έγκυρες επιχειρησιακές επιλογές αναφορικά επίσης και με εκείνα τα τμήματα του πληθυσμού τα οποία κατόρθωσαν με κάποιο τρόπο να ευαισθητοποιήσουν κατά τη διάρκεια του χρόνου.

Ας συγκεκριμενοποιήσουμε λοιπόν αυτή τη συζήτηση αναφορικά με τον πόλεμο στην Ουκρανία: Μήπως υπάρχει αυτή τη στιγμή κάποια πραγματικότητα που να προσομοιάζει ίσως με κάτι ανάλογο με όσα ανέφερα προηγουμένως;

Δεν μου φαίνεται κάτι τέτοιο σε καμία περίπτωση. Το συμπέρασμα αυτό πηγάζει από τα ίδια τα ντοκουμέντα που δημοσιεύουμε εδώ ακολούθως, ή των οποίων υποδεικνύουμε τον ιστότοπο αναφοράς.⁵

Σε περίπτωση που υπήρχε στην Ουκρανία μια παρόμοια κατάσταση, οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες που μιλούν μέσα από τα κείμενα θα διέθεταν φυσικά αυτή τη στιγμή διαφορετικές δυνατότητες ώστε να παρέμβουν, επίσης και σε ένοπλο επίπεδο, αλλά φυσικά εντελώς ανεξάρτητοι πάνω σε κάθε τομέα και αντί, για παράδειγμα, να τροφοδοτούνται από πλευράς του ουκρανικού κράτους και του στρατού, το κύκλωμα μιας αναρχικής διεθνούς θα μπορούσε να κομίσει υποστήριξη κάθε τύπου-και όχι μονάχα προερχόμενη από την Ολλανδία και τη Γερμανία.

5 Βλέπε το pdf «Συνέντευξη: οι αναρχικοί και ο πόλεμος στην Ουκρανία», πριν αυτό το κείμενο και την εισαγωγή σε αυτήν (έγγραφο που μας αποστάληκε πριν από δέκα ημέρες και για το οποίο ευχαριστούμε τους συντρόφους και τις συντρόφισσες), είτε το link, που αναπαράγουμε επίσης εδώ ακολούθως, από την ισπανική εφημερίδα El Pais, όπου στο άρθρο επισυνάπτεται το βίντεο της συνέντευξης.

Επιπλέον, η αυτοκαθοριζόμενη πρότασή τους θα ήταν δυνατό να προωθηθεί, ως αναρχική- πέρα του πληθυσμού που επιθυμεί να πάρει τα όπλα- με ακόμη μεγαλύτερη και μοναδική σαφήνεια πάνω στο γεγονός ότι ο αγώνας διεξάγεται άμεσα ενάντια στο κράτος, είτε αυτό είναι το επιτιθέμενο είτε είναι το αμυνόμενο!

Μια πρόταση και μια συζήτηση που δεν μπορούν φυσικά να γίνουν και να προωθηθούν αυτή τη στιγμή μέσα στο κενό που έχει μεσολαβήσει και με το νερό να έχει φτάσει πλέον στους περισσότερους και τις περισσότερες μέχρι το λαιμό. (Αυτή ακριβώς η αίσθηση προκύπτει, κατά τη γνώμη μας, ανεξάρτητα από το ίδιο το γεγονός αν οι εμπλεκόμενοι σύντροφοι και οι συντρόφισσες αποφάσισαν ή όχι (σε προσωπικό φυσικά επίπεδο) να ενταχθούν στην ένοπλη αντίσταση).

Για να ολοκληρώσω τώρα το νόημα της παρέμβασής μου, ήδη στο παρελθόν, οι παρόντες αναρχικοί μέσα στα εδάφη του ουκρανικού κράτους θα έπρεπε να είχαν ταχθεί ενάντια σε αυτό, υπό το φως της συνθήκης μέσω της οποίας διατηρήθηκε και επιβλήθηκε, για παράδειγμα, πάνω στους πληθυσμούς του Ντονμπάς, δρώντας παράλληλα μαζί με αυτούς τους πληθυσμούς και προβλέποντας και αποτρέποντας την ακόλουθη χειραγώγησή τους από πλευράς του ρωσικού κράτους.

Αυτό που δύναμαι να εκφράσω, σε αυτό το σημείο, είναι μια γιγαντιαία ερώτηση: τι μπορούμε να ανακτήσουμε άμεσα (θέλοντας το φυσικά) από όσα δεν μπορέσαμε (ή δεν θελήσαμε) να κάνουμε στο παρελθόν;

Ένα πράγμα όμως είναι τουλάχιστο σίγουρο αυτή τη στιγμή: ότι και αυτό το τρένο πέρασε, βρίσκοντας μας σε μεγάλο βαθμό απροετοίμαστους.

Πρέπει μάλλον να ευχηθούμε ώστε αυτή η δραματική κατάσταση να χρησιμεύσει ως ερέθισμα για να πάρουμε το δρόμο που οδηγεί να είμαστε έτοιμοι να ανέβουμε πάνω στο επόμενο τρένο (θα υπάρξουν δεκάδες μέσα στο άμεσο μέλλον, και επ' αυτού μπορούμε να είμαστε σίγουροι, κοντά ή μακριά από την αγαπημένη «μας» Ευρώπη (ή τη Δύση στο σύνολό της).

Από αυτή την άποψη, πρέπει ίσως να τονισθεί ότι η ίδια η απρόσμενη νοσηρή κατάσταση που οφείλεται στον covid, που με συγκεκριμένο τρόπο εξακολουθεί να διαρκεί ακόμη και θα έχει σίγουρα και χτυπήματα ουράς τουλάχιστο επιμέρους προβλέψιμα, δεν υπήρξε κατά κανένα τρόπο αντικείμενο, από πλευράς των αγωνιστικών μας γραμμών, παρεμβάσεων ικανών να προσπεράσουν, δράττοντας της ευκαιρίας, το υπαρκτό, όντας ως επί το πλείστο κατευθυμένες να παρατηρούν τη διαδικαστική πραγματικότητα από την ίδια ακριβώς οπτική γωνία του συστήματος και διαμέσου ακριβώς της ίδιας του της «γλώσσας», χωρίς να επιτυγχάνουν να προωθήσουν μια συνολική ριζοσπαστική παρέμβαση, η οποία με αφετηρία την ήδη προφανή γάγγραινα ολόκληρου του συστήματος που βρίσκεται σε διαδικασία ταχείας μετάστασης, δεν αφήνει πλέον περιθώρια διόρθωσης ώστε να καλυφθούν οι τρύπες, αλλά αντίθετα, απαιτείται

αυτή τη στιγμή ένα υγιές ποιοτικό άλμα με στόχο την ολοκληρωτική καταστροφή του.

Θέματα και προβληματικές που αναφαίνονται επίσης στις «ιδέες για μια αναζωογόνηση;»⁶ Θέματα και θεματικές που εύχομαι να μπορέσουν να αναπτυχθούν άμεσα. Αυτές οι γραμμές, άλλωστε, δεν σκοπεύουν να είναι τίποτε περισσότερο από μια πρώτη προσέγγιση.

C.Cavalleri
Ιούνιος του 2022

Τελευταίο δεκαήμερο του Μαρτίου 2022

πηγή: <https://corrispondenzeanarchiche.wordpress.com/2022/04/21/della-guerra-in-ukraina-e-degli-anarchici-insurrezionalisti-informali>

6 “il rovescio”. Link El Pais: <https://elpais.com/videos/2022-03-16/anarquistas-ucranios-toman-las-armas-contrainvasion-rusa.html>

επιμέλεια: μεταφραστική ομάδα wormhole, 2026

